

Kolmas pääsiäisajan sunnuntai (Misericordias Domini)

Hyvä Paimen

Tämä Hyvän Paimenen sunnuntai kutsuu mietiskelemään lohduntäyteisiä psalmin ja profeetan sanoja: ”Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa” (Ps. 23:4) tai peräti ”kuoleman varjon maassa” (Jes. 9:1), ”en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kansani. Sinä suojelet minua kädelläsi, johdat paimensauvullasi” (Ps. 23:4). Tämän turvan antaa Hyvä Paimen, Vapahtaja Herra Jeesus Kristus itse, joka mursi kuoleman, synnin ja Saatanan vallan. Sunnuntain latinankielinen nimi, Misericordias Domini, puhuu Herran armollisesta laupeudesta (Ps. 33:5).

Daavid on esimerkki Vanhan liiton hyvästä paimenesta. Hän tarttuu pelottomasti lampaan ryöstänyttä leijonaa parrasta ja lyö sen kuoliaaksi. Laumaa uhanneelle karhullekin käy samalla tavalla. Hyvä paimen ei jätä laumaansa vaaran uhatessa, vaan hyökkää oman elämänsä vaarantaen vihollisen kimppuun (1. Sam. 17:32-37).

Mooses siirtää Jumalan käskystä kännenpäällepanemisella osan omaa voimaansa ja arvovaltaansa Joosualle Nunin pojalle (Joosua on hepreassa ja arameassa sama nimi kuin kreikkalaistettu Jeesus). Hän itse on tullut oman vaelluksensa loppuun ja saa katsella vuorelta Luvattua maata. Sitä ennen hän asettaa Joosuan kulkemaan kansan edellä, ettei se olisi kuin lammasmaa, jolla ei ole paimenta (4. Moos. 27:17).

Nämä ja lukuisat muut Vanhan testamentin kohdat muodostavat kaikupohjan Herran Jeesuksen ilmoitukselle itsestään: ”Minä olen se hyvä paimen” (Joh. 10:11, vk). Hänen laumansa on Israelin kansa. Kelvottomat paimenet ovat kyllä juoneet maidon, käyttäneet villat ja teurastaneet lihavimmat lampaat omaan pantaansa. He eivät ole hoivanneet uupuneita, eivät lääkineet sairastuneita eivätkä sitoneet murtunutta jalkaa. Tämän takia Jumala ilmoittaa puuttuvansa asiaan ja ryhtyvänsä itse Israelin paimeneksi (Jer. 23 ja Hes. 34).

Nyt Jumala on toteuttanut lupauksensa tulemalla ihmiseksi Nasaretin Jeesuksessa. Hän on se hyvä paimen, joka lääkitsee sairastuneet ja sitoo murtuneet jalat. Herra itse on ylipaimen, joka antoi esikuvan muille. Hän kuoli ristillä laumansa puolesta, kukisti kuolemallaan kuoleman ja paransi meidät haavoillaan.

Vapahtaja ilmoittaa olevansa sekä Paimen että lammassaitauksen Portti. Portista eli Hänestä aukenee iki-ihana laidun, jossa on elämänpuu ja sen juurella pulpuava elämän lähde. Hyvä Paimen tuntee omansa, ja Hänen omansa tuntevat Hänet samalla sydämellisellä rakkaudella kuin Isä Jumala tuntee Poikansa ja Poika

Isänsä. Tästä rakkaudesta myös lampaat, Häneen uskovat tulevat osallisiksi.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 23

Su: Hes. 34:11-16, 1. Piet. 2:21-25, Joh. 10:11-16

Ma: 1. Piet. 5:1-4

Ti: Joh. 21:15-19

Ke: Jer. 23:1-4 / Mark. 6:30-37

To: Joh. 10:1-10

Pe: Hepr. 13:20-21 / 4. Moos. 27:15-23

La: Miiika 7:14-16,18-20

Virsirukous:

Kaitse, Jeesus, paimen hyvä, laumassasi minua.

Eksyvä ja erehtyvä olen ilman sinua.

Luonasi saan turvan parhaan, auta, etten koskaan harhaan läheltäsi joutuisi, laumastasi luopuisi.

Kaikki eksyneetkin lampaat saata, Jeesus, laumaasi, ettei niitä pedon hampaat raatelisi, surmaisi.

Harhateiltään kotiin tuo ne, että yksi lammashuone, yksi paimen olisi, armotyösi täytyisi.

378: 1, 5